

Sa Pobla

Núm. 2

REVISTA D'INFORMACIÓ GENERAL

Preu 35 Pts.

CARTA OBERTA AL SENYOR BATLE

Trobada de pintors:
feina al carrer

esports

DEBUT DE
BENNASSAR EN
PRIMERA
DIVISION

Conseller Borrás: "Si no
hay tren, habrá
carretera"

APOTECARIA TORRENS

Major, 67. Tel.: 54 07 71. SA POBLA

ovil ||| nca

CONCESIONARIO - INCA

En Sa Pobla

C/. Major, 141 - Tel.: 54 05 39

**On el bon gust i la qualitat
són tradició i essència**

Sa Pobla

REVISTA
D' INFORMACIO
GENERAL

29 Novembre 1980
Núm. 2 , Any 1

Director
Miquel Segura Aguiló

Col.laboradors
Francesc Berga
Antoni Crespí
Joan Martorell
Joan Payeras
Jaume Santandreu
Josep Rosselló
Sebastià Verd
Siset

**Redacció, administració,
publicitat:**
Carrer Francesc Cladera,
24, 2.
Sa Pobla

Fotografia:
Antoni Llompart
Emili Cervera
Santy

Preus subscripció:
Anual . . . . . 800 pts.
Semestral . . . . . 420 pts.
Trimestral . . . . . 210 pts.
(despesa per correu
10 pts.)

Imprès al taller de
Edicions Manacor, S.A.

EDITAT PER
EDICIONS
SA POBLA, S.A.

CARTA OBERTA AL SENYOR BATLE

Distingit senyor:

Encara que m'agradaria molt, tenc por que no acabeu de llegir aquesta carta, per ventura ni la començau. Per ventura fins i tot, sortiu a la Plaça, amb aquest segon numero de SA POBLA en la ma, diguent que això es un pamflet, i que sols diu mentides . . . i me sabria greu que hagues d'esser així, quan es tan bo de fer que la gent s'entengui, conversant, parlant i escoltant, que conversar es feina, sempre, de dos, un totsol no basta.

I vos demanareu: que vol aquest, ara?, que m'ha de venir a dir, a mi?, i per ventura direu allò de que "ni tan sols es pobler. . .". I be, no ho som pobler, pero estic a un vaixell que es diu Sa Pobla, i, a més, permeteu-me que, com a mallorquí, també pugui estimar Sa Pobla, i, pensant en Sa Pobla, exposar-vos una serie de coses.

Quan un grup de persones, poblers tots ells, parlarem d'editar una revista, pensàvem que podia ser una bona eina per treballar per Sa Pobla, un medi de comunicació per a tots els poblers, pensàvem que podia ser un camí per parlar, per escoltar, per intentar entendre'n tots una mica millor. Parlar sense crits, i escoltar amb respecte, amb el mateix amb que jo vos parlo ara, perquè el simple fet de que vos sigueu el representant de la majoria del poble es motiu més que abastament per contar amb el meu respecte, i amb el de tots quans, amb molta de feina, creu-me, hem conseguit treure endavant el que ja es segon numero de SA POBLA: Els vots, es així, donen el poder, la majoria, pero no el dret a cridar, ni a desqualificar a ningú abans de escoltar-lo. Els vots donen el poder, però no sempre la raó surt, a Sa Pobla i per tot arreu, de l'opinió de tots, expresada respectuosament, i escoltada, també respectuosament.

I no n'hi ha més. Aquestes eren, i segueixen essent les nostres intencions; es que el director es el secretari de UCD, me direu. I suposo que ben content està

d'esser-ho, si aquest grup politic es el que respon als ideals politics del nostre director. I això, senyor Batle, permeteu que vos ho digui, no desqualifica a ningú. Per que si fos així, per aquestes cinc centes, no podríem consetir que el president de la comissió d'Obres del vostre Ajuntament fos un mestre d'obres, ni podríem

consentir que el president del Poblense fos el president de la comissió d'esports del vostre Ajuntament. I em sembla ben be que ho siquin, perquè els hi suposo i com Churchill donaria la vida per defensar-ho - una honradesa i altura de criteris abastaments per diferenciar quan s'ocupen de les seves obres, o del seu equip, i quan de les obres de tots, i del esport de tots. Idò amb el nostre director, dos reials de lo mateix: que quan fa politica, al seu partit, no es el director de SA POBLA, i quan escriu, no és el secretari de UCD - Sa Pobla.

I tot això ho trec aquí - vull escriure ben fort que no intent justificar a ningú, perquè el nostre director no necessita justificació de cap casta - per deixar ben clar

que no hem enganyat a ningú, com diu pels carrers molta de la gent amb vos identificada. Deiem al nostre primer editorial que estàvem oberts a tothom, que seriem crítics amb tothom. I això, senyor, Batle, ho manténim, i ho seguirem mentiguent. . . però no mos tanqueu la porta abans de haguem demanat si es pot passar. . .

Perque tancar la porta es insinuar a alguna de les persones que han volgut fer - nos costat amb el seu anunci que poden tenir problemes si segueixen anunciant-se a SA POBLA, tancar la porta es sortir al mig de la plaça a cridar que la revista sols diu mentides. . . i això està passant, senyor Batle, i no es cap mentida, i vos ho sabeu.

No vull creure, pel respecte que en mereixen els vots que vos feren batle de Sa Pobla, que penseu que es millor un poble sense paraula, un poble sense sentiments, ni opinions, un poble intransigent i carregat d'odis i rancúnies, que tenir un poble més lliure, més prósper, més capaç de parlar, i escoltar. . . i no ho vull creure pel respecte als vostres vots. I per aquests mateixos vots, no ens doneu motius per creure lo que ara ens negam a admetre, perque llavors sereu vos que faltau als vostres electors. I Sa Pobla no es mereix que li faceu una cosa així.

A lo que anàvem: les portes de SA POBLA estàn obertas de bat a bat. Per a tothom, perque volem que sigui la revista de tots. I si

heu de dir res, feis-ho en aquestes planes, obertament, sense xiuxiuejar, ni baixar la veu als cantons perquè ningú senti lo que es diu. Per ventura no hi estirem d'acord, però, altra vegada com en Churchill, estam disposats a donar la vida per defensar el dret que teniu de dir lo que hagueu de dir.

Res mes, senyor Batle. Perdonau-me si m'he fet un poc llarg, abusant de la vostra paciència en llegir-me. Si l'heu tenguda. Gràcies.

Joan Martorell

PREOCUPACIO PER L'ORGUE DE LA PARROQUIA

Quan aparagué el passat 16 de novembre el número 1 de la Revista d'informació general "Sa Pobla" ens alegrà molt veure dins les seves pàgines una que parlava de l'Orgue de la Parròquia. Ens alegrà perquè en aquest article "El Organo de la Parroquia, una maravilla olvidada", firmat per S. Crespi queda ben clar i llampant el valor cultural i artístic que té aqueixa peça musical i la vergonya que per un poble és tenir-la espanyada i oblidada.

Ara bé, en lo que no estam conformes, i per això mateix escrivim aquest comunicat, és en que la cosa no està adormida ni oblidada com el dit article

pareix donar a entendre.

Dins Sa Pobla hi ha persones sensibles al valor del nostre Orgue i se mouen perquè es trobi remei al seu estat deplorable, encara que fins aquí no s'hagin vist massa fruits. Dins l'article esmentat es diu "no estaria nada mal que el Patronato resucitara". Doncs bé, vos volem fer sebre que el Patronat, o millor "comissió per a la restauració de l'Orgue" des de fa una mesada es reuneix cada dimarts cercant formes i maneres de concietitzar la gent i les entitats sobre la importància que té restaurar l'Orgue de Sa Pobla. A les persones que anys passats s'en preocuparen se n'hi han afegit d'altres i de moment hi ha constituïda aquesta comissió: Antoni Caimari, Vicenta Assius, Bartomeu Siquier, Antoni Torrens, Antoni Crespi, Joan Perelló, Paula Bonnin, Antoni Gost i Jordi Soler.

No cal dir que la comissió està oberta a les altres persones que se sentin en ganes de participar-hi. Voldríem també aprofitar l'avinentesa que aquestes retxes ens ofereixen per interessar a les entitats públi-

ques i privades que tenen arrel a Sa Pobla i a les altres que pel seu caràcter cultural deuen sentir com a cosa seva la restauració d'una joia com és l'Orgue de Sa Pobla. I no només a les entitats sinó a totes les persones que saben apreciar als valors del seu poble.

Tenir l'Orgue així com el tenim és una vergonya. Restaurar-lo, si ho han de fer una dotzena de persones, pot esser una muntanya inabordable. Si tots, entitats i persones privades hi col·laboren no en tindrem per un berenar.

Des d'aqueixa mateixa Revista vos podríem anar informant i interessant de les maneres com es podrà col·laborar.

La Comissió per a la Restauració de l'Orgue de Sa Pobla.

N. De la R.- Quan el primer nombre de la nostra revista entrà en premsa fou quan tenguérem notícia de la revitalització de la Comissió per a la Restauració de l'Orgue de Sa Pobla. Així ho volíem fer a saber a aquest sengon nombre, contents per una notícia tan positiva.

En coches usados *Renault* tiene su ocasión.

COCHES DE SEGUNDA MANO

En el Mercado Nacional de Ocasión Renault, encontrará coches a elegir entre todas las marcas, modelos y precios.

REVISADOS PUNTO POR PUNTO

Coches seleccionados y con la garantía de estar revisados, punto por punto por Renault.

FINANCIADOS A SU COMODIDAD

Con la forma de pago a estudiar en cada caso. La que mejor se adapte a sus posibilidades.

TRESILLOS - CORTINAJES - COLCHAS
ARTICULOS DECORACION

Tapicerías SOLER

FABRICACION PROPIA

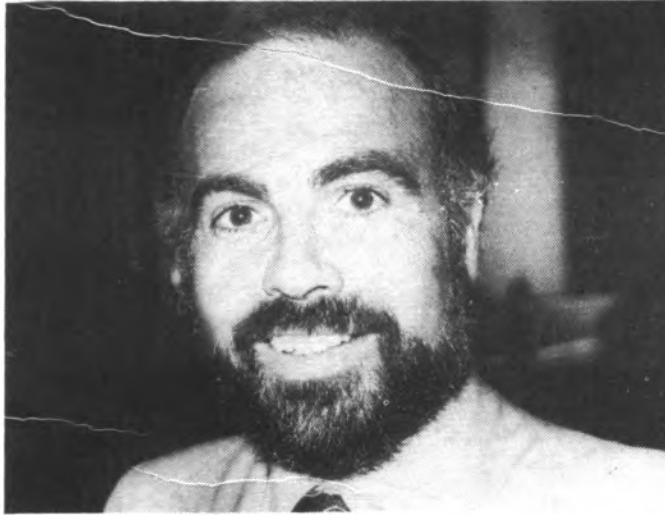
Ca's Pabler

Santa Ana, 50 - Tel. 53 72 71

MURO

les gràcies a tots, per tan esplèndida acollida - aquí hem de dir que esgotarem la totalitat de la tirada i que el nombre de subscriptors està cresquent cada dia - i al mateix temps que reafirmam la nostra oferta de col·laboració a tothom volem expressar també la nostra voluntat ferma e ineludicable de fer sentir la nostra veu a tots. Una veu-ho tornarem dir una vegada més lliure i responsable, però gens ni mica poruga ni feble. Per que creim amb la llibertat d'expressió real i vertadera, estarem cada quinze dies amb vosaltres, poblers.

EL CONSELLER ANTONI BORRAS HABLA DE LA INCIDENCIA DEL FERROCARRIL EN SA POBLA

**“ SI NO HAY TREN,
HABRA CARRETERA ”**

El conseller Borrás intento que el Ayuntamiento de Sa Pobla dejara oír sus alternativas. No las hubo. Sólo silencio.

Una reivindicación ampliamente sentida en toda la Part Forana de Mallorca despierta temores en Sa Pobla: el tren.

Su revitalización y potenciación sugiere, aquí, entre nosotros, el fantasma de buenas tierras arrasadas por las vías. . . y no es así. Lo que puede ocurrir con el tren en Sa Pobla, y su futuro fue el objeto de la conversación con el Conseller de Transportes del Consell General Interinsular, Antoni Borrás.

- La cuestión planteada es cómo abastecer de carbón

existía ningún proyecto concreto, y me ofrecía a hacerme portavoz de los intereses de Sa Pobla; solicitaba del consistorio pobler que aportara sus soluciones al trazado de la vía férrea, comprometiendome a defenderlas, si eran asumibles por el Consell.

No hubo soluciones

- ¿Y qué soluciones aportó el Ayuntamiento de Sa Pobla?

- Ninguna, el silencio fue la respuesta a mi carta. Al ver que no contestaban, pasado un tiempo más que prudencial, volví a escribir al Ayuntamiento indicando-le que la Consellería, visto el desinterés por el tema, se desligaba de todo compromiso, y diciéndole al alcalde que se adoptaría la solución que, a juicio de los técnicos, resultara más conveniente.

“Posteriormente recibí una nueva carta: el Ayuntamiento de Sa Pobla afirmaba que cualquier solución se considera altamente perjudicial para la agricultura. He de confesar que, después de tan largo silencio, esta nueva carta llevaba fecha de octubre, me sorprendió, porque tal afirmación es falsa. Y, además, más perjudicial será una carretera, al necesitar muchos metros más de tierra que una línea férrea. Quiero decir que si no hay tren, habrá carretera, y considero que la segunda opción, es mucho más peligrosa y perjudicial

Joan Martorell

a la central térmica de Es Murtera, en Alcúdia. Se pensó en el tren, por cuanto las cifras manejadas por FEVE y GESA ofrecen unos costes de transporte más económicos, al tiempo que podría ser potenciado el transporte de pasajeros, y se evitaría la cifra fatídica del veinticuatro: 24 camiones, de 24 toneladas, 24 horas cada día, durante 24 años.

Cartas al Ayuntamiento

- Se trataría, entonces de prolongar la línea Palma-Inca, hasta Alcúdia, ¿en qué medida interviene Sa Pobla en este proceso?

- Cuando se planteó el tema, recibí una carta del Ayuntamiento de Sa Pobla, en la que su alcalde me decía que, sabiendo que se pensaba prolongar la línea férrea hasta Alcúdia, se interesaban por el tema. La carta tenía fecha de 14 de mayo. Poco tiempo después, a principios de junio, la Consellería remitió un escrito al Ayuntamiento, en el que le informábamos de que no

SEAT
POLAUTO

Mayor, 54 - Tel. 540622 - SA POBLA

Ritmo

COCHE

DEL AÑO

Pruebe ahora el nuevo modelo CLX 5 velocidades

Gran economía de consumo

NUMEROSOS PARTICIPANTES EN
LA JORNADA
DEL DOMINGO

TROBADA DE SA POBLA, PINTORES EN LA CALLE

Más de 120 pintores se dieron cita en las calles de Sa Pobla, el día de la Darre-ra Fira, el domingo 23, en la V Trobada de Pintors que organizó, un año más, el Club Cultural, con el patrocinio y la ayuda económica de Sa Nostra.

Desde primeras horas de la mañana, los artistas seleccionaron aquellos lugares más idóneos para el desarrollo de su trabajo, unas obras que serán subastadas el próximo día 6 en el transcurso de una cena a celebrar en "Crysalis". El objetivo: dotar de obra al que ha de ser Museo de Arte Moderno de Sa Pobla.

Esa fue la idea que inspiró la creación de la Trobada, el único encuentro de Pintores que se celebra en toda la Isla, y ese sigue siendo el objetivo de los inspiradores del que sin lugar a dudas es acontecimiento cultural de primera magnitud.

Acontecimiento que sirvió en un determinado momento—eran las primeras ediciones de la Trobada—para el intercambio de opiniones y búsqueda de alternativas a la situación en la que deben desenvolverse los artistas: después de las ya tradicionales comidas de la Trobada, se desarrollaba un debate que, algún año, se prolongó hasta bien entrada la noche. En esta ocasión se notó a faltar ese debate, se notaron a faltar ideas nuevas a un encuentro de pintores que, de seguir por el mismo camino, corre el riesgo de esclerotizarse y perder, así, el ánimo reno-

vador que inspiró el nacimiento de la Trobada.

El balance, un año más ha sido positivo... pero debe seguir siendolo. Posiblemente sea necesario replantear determinados aspectos de la VI Trobada de Pintors.

JOAN MARTORELL

EL GOB TAMBE HA ARRIBAT A SA POBLA

Divendres dia 31 del mes passat hi va haver al saló de la C.A.P. la presentació del G.O.B. - Sa Pobra (Grup Balear d'Ornitologia per la Defensa de la Naturalesa), fent-se la projecció d'una sèrie de fotofilmes damunt l'estat actual de l'albufera i el seu possible acondicionament.

El G.O.B. va nèixer a l'any 73 amb un objectiu que els resumeix a tots: **CONEIXER I FER CONEIXER LA NATURALESA BALEAR**, perquè del coneixement naixerà l'admiració i respecte per la vida, i com a contra resposta del poble balear als darrers desastres ecològics.

La lluita per la conservació de la natura ha estat d'es d'aquell moments, decidida, ja sia a través d'una sèrie de comunicats, protestes formals a l'administració, estudis d'espècies en perill. . . culminant darrerament a l'empenta a una subscripció popular per comprar la TRAPA, per a convertir-la amb un parc natural a disposició de Mallorca.

També s'organitzen mensualment excursions, projeccions d'ecologia. . . i també es té la tasca de la publicació d'un bolletí (Aegypius) i demés.

El Grup Balear d'Ornitologia és, en definitiva, una societat d'admiradors de la naturalesa, de les persones que són conscients de que la seva conservació correlaciona la de la natura, d'aquelles persones que d'una manera conscient volen ajudar a la conservació de Mallorca, la tant mal parada Mallorca.

GOB - SA POBLA

La idea de fundar un se-

cretariat del G.O.B. a Sa Pobra ja ve de molt alluny. Fa dos a tres anys un grup de joves estudiants ja ho intentaren, però no aconseguiren res quan veren la poca importància que donava el poble a aquestes aspectes.

Un altre grup d'estudiants ho ha intentat aquesta vegada, i s'ha tirat de cap a dins un poble que no sabia com reaccionaria. I reacció n'ha. Una sèrie de converses amb els dirigents a nivell d'illes de l'organització han bastat perquè, sortís com sortís, es fes aquesta presentació.

Passat l'estiu es dedicaren d'una manera forta i, en poc temps, aconseguiren que poguessen venir a fer una projecció de diapositives i amb al seu motiu la presentació del grup.

Presentació

La projecció de diapositives va ésser vertaderament fantàstica, imatges preses des d'una avioneta ens mostraren l'albufera tal i com és, no com nos la imaginam: Les inundacions quan hi ha pluja, la brutor dels canals, i unes fotografies dels canyissars que ens donen una idea de la seva magnitud, que des d'un punt de vista exterior semblen no res.

També pogueren observar les espècies vegetals que més abunden a l'albufera, havent-n'hi algunes que són vertaderament úniques a dins de l'estat espanyol, i fins i tot a dins del món (recordem que Mallorca té més d'un centenar de espècies vegetals úniques).

També ens vèren el plaer de poder observar fotografies dels ocells que allà s'hi

fan, animals de terra i aigua i tota una sèrie, també, d'aberracions ecològiques, que innecessàriament s'han habut de fer a damunt l'albufera.

Col. loqui

Passada tota la sèrie de diapositives es dona començ al diàleg entre els assistents damunt la importància de la conversació d'aquest reduït.

Es bastant d'agrair l'assistència d'un grup de pagesos que ens pogueren con-

firmar la situació actual de l'albufera, i és pogueren analitzar els llocs de xoque entre les dues vertens del cas (conservació de la natura i millorament de l'agricultura). Després de bastant de temps de diàleg vàrem arribar a la conclusió de que les aspiracions del G.O.B. no anaven en quantra de les del camp pobler, sinó que a més s'ajudaven: recordem que per la conservació de l'albufera s'haurien de netejar els canals, cosa que evitaria les inundacions amb èpoques de pluja.

ORGANIZADO POR LA COMISION DE CULTURA DEL AYUNTAMIENTO

COLOQUIO SOBRE DROGA Y DELINCUENCIA JUVENIL

Cuando esta revista esté de nuevo en la calles, habrá tenido lugar un acto muy importante en el "Saló de Cultura" del Ayuntamiento de Sa Pobra. Organizado por la Comisión de Cultura del citado Ayuntamiento y patrocinado por la Oficina local de la Banca Catalana, está prevista una conferencia-coloquio sobre "Delincuencia Juvenil y Droga" a cargo de los siguientes señores.

Don Antonio Gil Merino, Magistrado Juez de Instrucción del Juzgado núm. 3 de Palma, Don Ladislao Roig Bustos, Abogado Fiscal de la Audiencia Territorial y Don Tomás Medín Cañada Delegado del Tribunal Tutelar de Menores.

Al mismo tiempo estamos informados de que se espera la asistencia del médico forense titular de Palma y del Jefe de la Brigada de Estupefacientes.

SINO TOT LO CONTRARI...

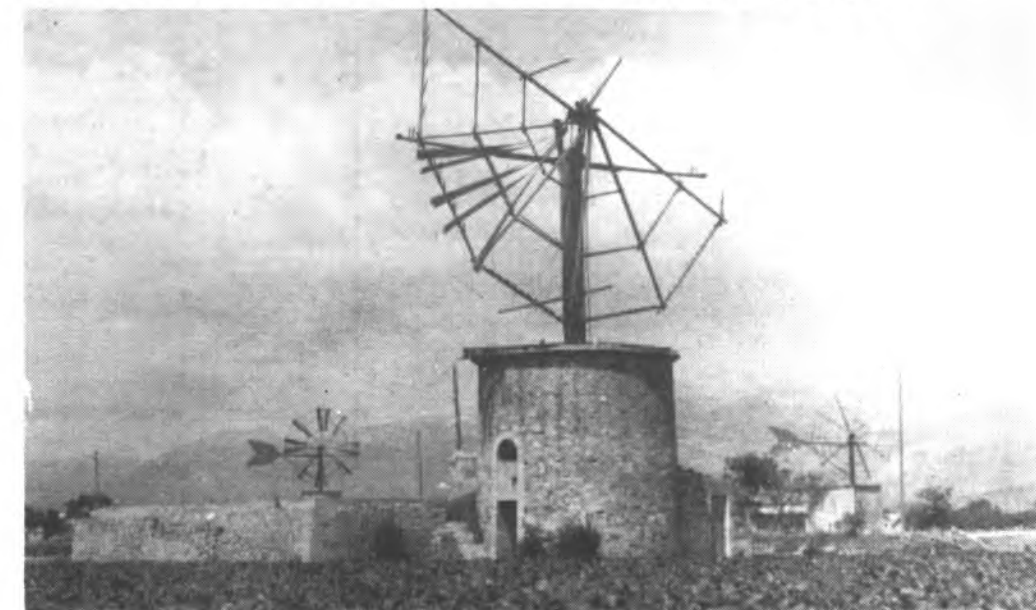
UN PLE NI ORDINARI, NI EXTRAORDINARI

Anam a contar la llarga crònica d'un llarg Ple. Basta i sobra contant tot el que và passar, tot quan es và dir el passat 18 de Novembre dins les quatre parets del salonet de sessions, per que el nostre lector pugui fer-se una idea ben cabal de com estan les coses. Per tant, qualsevol comentari hi seria ben per de més. Els fets parlen per ells mateixos.

Per començar hem de dir que hi havia una gentada. El petitíssim salonet de sessions a on gairebé només hi caben deu persones dretes fou insuficient i un bon nombre de ciutadans s'amuntegeran de qualsevol manera pels corredors de les oficines municipals.

La lectura de l'acte fou llarga i farragosa, amb una quasi eterna referència a un contracte de préstec amb una entitat de crèdit aprovat al plé anterior.

Abans de tot, però hauriem de dir que aquest ple reunia unes característiques un tant especials. A Sa Pobla, els Plens Ordinaris es celebren els segons dimarts de cada més. Però, el corresponent al més de Novembre và coincidir amb la festivitat de Sant Martí, i tenguent en compte que per allà dalt n'hi ha un bon grapat, de Martins, el Batle, fent us de les seves facultats el và aplazar una setmana. Per tot això, quan el cap de l'oposició, senyor Siquier va anunciar que el seu grup tenia la intenció de realitzar unes interpelacions verbals, el senyor Serra Company va respondre que el Ple era extraordinari i, per tant, no hi havia lloc a cap tipus d'intervenció fora de l'ordre del dia. Segons sembla, això ja và posar la mosca darrera

l'orella als regidors de l'oposició que, durant la llarguíssima lectura de l'acte feien tots una cara gens ni mica afable.

L'adquisició d'un molí

Es passa, una vegada aprovada l'acta, a la lectura d'una moció presentada per UCD referent a la possibilitat de que l'Ajuntament adquirís un molí antic i una sinia "para convertirlos en museo viviente, como legado a nuestras futuras generaciones". El Batle va respondre que a ell això també l'hi agradaria molt però que, com tot, era una qüestió de doblers i que, per tant, el tema hauria de passar a la Comisió d'Hizenda. El senyor Siquier, cap d'UCD và respondre que, segons la seva opinió, havia de passar a Comisió de Cultura. "Idò a totes dues", respongué l'Alcalde. I així l'assumpte restà tancat. En aquest moments ens và semblar que la nostra primera autoritat estava una mica nervios, ja que la veu l'hi tremolava lleugerament i les barres oscilaven a l'hora de artícu-

lar les paraules. De totes maneres, abans de pasar el punt següent, el senyor Canyelles, que més envant es constituïria amb el co-protagonista de la vetlada và recolzar l'actitud del senyor Siquier i el senyor Comes, solitari representant del PSOE, es và interessar a veure si UCD ja tenia cap molí ullat per comprar-lo.

I seguim amb l'història. El punt següent era també una moció centralista, aquesta vegada demanant suport a una gestió que va efectuar "Unió de Pagesos", secretariat de Sa Pobla. la qual và aconseguir unes millores pels usuaris del comptadors rurals per motors de reg. Al senyor Batle la cosa li và pareixer de lo millor, no així al regidor socialista, que va demanar si la U. de P. no hagués pogut presentar la moció directament, sense l'intervenció de cap grup polític. El senyor Valls, và contestà que no sols no hagués pogut fer, si no que era lo més correcte.

Entre el nombros pulic assistent, hi havia el secretari local de Unió de Pagesos, Toni Crespi, el qual, mitjan-

çant un paperet escrit và demanar l'us de la paraula al senyor Batle. Al final, com veureu, no podria arribar a intervenir. Mes envant hi havia un punt rutinari, referent a la possibilitat de arreglar una zona verda al Poliesportiu, amb una consignació total de 50.000 pts. hi va haver una mica de discussió a veure si era més convenient posar un "seto" o bé un "murete". Al final l'assumpte pasa a comisió.

Reforma al cementeri

Un punt sisé era referent a una reforma al cementeri. Aquí també hi hagué una certa discussió, ja que el senyor Canyelles (UCD) và demanar quina diferència hi havia entre tombres i "nitxos". L'Alcalde, riguent, li contestà que les tombes eran les que estaven davall terra. El public també va riure, no en façeu dir perquè o perquè no.

A continuació es và tenir que debatre una espinosa qüestió urbanística referent a la demanda per part d'un particular de la prolongació d'una illeta. Això es un pro-

blema que vé d'enfòra, i que pot acabar amb un contenciós. Es barretjaren distintes alternatives, i al final l'assumpte passà a votació. La sorpresa, de qualque manera la va donar el grup centriste que fou el que và exigir la votació per acabar votant el mateix que la majoria.

El següent tema era l'a provació d'acceptació d'una subvenció del Consell per millorar la xerxa d'agua de la vila. El total de l'obra pujà fins a dos milions vuit-centes mil pts. dels quals el Consell paga poco més d'un millor. S'aprova per unanimitat.

Hi arribam al plat fort de la sessió. Els punt 8 fins al 13 (me puc equivocar amb la referencia de l'ordre del dia porque encara no hem aconseguit que l'Ajuntament l'envia a la premsa) eren tots referents a l'iluminació del Estadi Municipal. Hem de recordar, no queda més remei que fer-ho, que fà quasi un any, el Tinent de Batle senyor Alorda, President de la Comisió d'Esports i President de la Unió Esportiva Poblara, và presentar un fantàstic projecte d'iluminació del Estadi, que, pujant una millonada, segons ell no havia de costar res a l'Ajuntament i que, fins i tot era possible que hi hagués un milió de pts. de benefici.

Es tractava de un complicat sistema de subvencions, comissions, aportacions i més herbes. Com es natural, davant un caramel d'aquestes característiques, la cosa fou aprovada per unanimitat. El senyor Alorda arribar a fixar la data de les Festes de Sant Jaume 80 com a ideals per l'inaguració d'aquesta obra.

En aquesta ocasió, el que presentava el senyor Alorda era un nou projecte, reduït, ja que, segons sembla, la Federació Espanyola de Futbol rebutjà el primer per excessivament car i luxós.

Debat UCD - Alorda

Arribats a aquest punt, es và establir un llarguissim debat entre el senyor Canyelles, de UCD, i el pròpi senyor Alorda. El senyor Canyelles repetia una vegada i altre, que ells no s'oposava al projecte però que volia que aquest l'hi fos explicar fil per randa, a fi de saber si efectivament l'Ajuntament no hauria de pagar res. Després de fortes discussions, el senyor Quetglas, independent i també directiu del Poblense, va arribar a dir que ell i el senyor Alorda ja pagarien de la seva butxaca l'import del projecte en el cas de que, a la fi, no arribas la subvenció. El senyor Canyelles seguia insistint amb un detall i un altre, i davant aquesta barrumbada de preguntes el senyor Alorda no encertava a explicar-se. A tot això, el senyor Comas, socialista, repetia una i altra vegada que era un disbarat il·luminar l'estadi quan hi havia tantes de necessitats.

I seguia la discussió. Tan el senyor Batle, com una part del públic, semblaven assistir divertits als termes d'aquesta discussió.

Estavan així les coses, i encara molt pitjors, quan el rellotge de la Casa Consistorial va tocar les dotze i el Plé hagué d'acabar. Fou llavors quan el senyor Alorda và esclatar en crits de "Ho haveu aconseguit". Visiblement contrariat va dir que això pasava porque el Batle era "un beneit". A la fi l'hi va tocar el torn a la premsa, a la qual va calificar de "tebeo". Entre un bullit de crits del senyor Alorda que no s'aturava de pronunciar les paraules "beneits, mentiders", rematades per les de: "el que escriu a la premsa es un beneit, que va neixer beneit i hi morirà", es va posar fi a una sessió que và acabar com les completes d'Alcúdia, sense que, l'ordre del dia es pogués esgotar. ■

ACTUACIO DE ELS VALLDEMOSSA

CANÇONS A L'ESGLÉSIA

El passat 20 de Novembre, organitzat per l'Obra Cultural de la Caixa d'Estalvis, "Sa Nostra", es và celebrar, a l'Església Parroquial un acte durant el qual actuaren els "VALLDEMOSSA", amb assistència d'un gran nombre de infants i adults.

En realitat es tractava de la Tercera Lliçó de una serie que, també editada i patrocinada per "Sa Nostra", ha estat publicada sota el títol de "LES CANÇONS DE LES ILLES, CANÇONS DEL MON".

En la present edició, s'inclouen cançons tan suggerents como "Lo bon marineret" i "Les porgueres de

Pollença".

Al fi del fullet, hi ha un espai dedicat al alumne perquè aquest pugui fer pràctiques damunt les lliçons abans ensenyades.

Per altre part, segons ens informa el Delegat de "Sa Nostra" a Sa Pobla, pel proper 20 de Gener està prevista una diada d'esplai pels infants, amb una excursió durant la que els escolars podran sembrar arbres, com a símbol de respecte i cura per la naturalesa. Però de tot això ja informarem més endavant.

Sempre hauren d'alabar totes aquestes iniciatives que suposen donar coneixement i difusió a les coses de la nostra terra.

CARROCERIAS

A. CRESPI

CHAPA Y PINTURA

C/. Dr. Gómez Ulla, 17. Tel 54 08 89 SA POBLA

EL CONSELL GENERAL HA EMITIDO INFORMES SOBRE LA URBANIZACION

CRESTATX: UNA ESPADA DE DAMOCLES

Una multa de diez millones de pts. impuesta por el Consell General Interinsular a los promotores de la urbanización ilegal de Ca's Binissalemer, en el término municipal de Bunyola, centraba la atención de Mallorca entera a mediados del mes de marzo de este mismo año. En Sa Pobla, el nombre de Ca's Binissalemer sugería de inmediato, otro bien distinto: Crestaig.

Muy cerca del cruce en la carretera general con la de Pollença, Crestaig Nou, Son Toni y Subac conforman un centenar de parcelas y miles de metros cuadrados urbanizados, vendidos y edificadas en circunstancias legales cuando menos dudosas. Mientras medios especializados consideraban parte de esas urbanizaciones legalizables, el resto, Son Toni, en plena zona forestal es un ejemplo, resulta del todo ilegalizable.

Sometida a la más salvaje

especulación, la zona de Crestaig ha sido levantada sin infraestructura de ninguna clase, de tal manera que cada propietario ha resuelto los problemas de agua, eliminación de residuos sólidos, abastecimiento de electricidad, como ha posido, con lo que la proliferación de cisternas incontroladas y fosas sépticas construidas sin las más mínimas garantías han proliferado de forma alarmante.

Informe de la Conselleria de Industria

El Consell General Interinsular se ocupaba de Crestaig a principios de este año a partir del peligro que representaba la urbanización para un importante acuífero que corre por debajo de tierras pobleras, llamado a abastecer de agua potable, en un próximo futuro, toda la zona norte de la Isla., Pollença, Puerto de Pollença. así como Alcudia y su puerto. Existía el riesgo de que la urbanización contaminara ese importante caudal de agua.

La Conselleria de Industria, conjuntamente con la de Ordenación del territorio, elaboró un informe sobre el riesgo de contaminación en Crestaig, que fue elevado a la Presidencia del Consell. Posteriormente, el Presidente del

Consell trasladaba al Ayuntamiento de Sa Pobla, el cual, al dar por recibido el documento, reconocía, por vez primera, la existencia de la urbanización. Hasta entonces, oficialmente, Crestaig no había existido, por falta de calificación legal, en el marco de unas Normas Subsidiarias que, todavía, duermen el sueño de los que no llegaron a nacer

Las normas subsidiarias

La historia de Crestaig se remonta a varios años atrás, cuando un promotor italiano solicitaba en Sa Pobla información acerca de las normas de ordenación del territorio vigentes en el término municipal. Ante la falta de Normas

Subsidiarias, necesarias para proceder a la urbanización de los terrenos elegidos por el italiano, el promotor se comprometió a pagar los 600.000 pts. que en aquel momento constaban los trabajos de redacción de la norma urbanística. Pero no esperó demasiado tiempo. Mientras se iniciaban los trabajos citados, el italiano comenzó a urbanizar y a vender.

La urbanización de Crestaig y los terrenos adyacentes era, ya, un hecho consumado y las Normas Subsidiarias eran llevadas al pleno municipal. Entonces, con lo que en aquel momento se consideró excelente criterio, ante la proximidad de las elecciones municipales, se propuso, y así lo aceptó el Ayuntamiento, dejar la decisión en manos del que sería en aquel momento próximo consistorio democrático, en aras a no hipotecar el futuro urbanístico de Sa Pobla, con una de-

cisión adoptada por un alcalde y unos concejales en absoluto representativos de la voluntad popular.

Pero pasaron los comicios y las Normas Subsidiarias siguieron donde habían quedado antes del período electoral: sobre la mesa. Ante la presión del Consell, el alcalde

pobler "recomendo" detener las obras, sin que hasta hace muy poco no hubiera constancia por escrito de esa recomendación.

Crestaig, un arma política

En este sentido, el tema de Crestaig ha sido objeto en diversas ocasiones de enfrentamientos políticos en las sesiones plenarias del Ayuntamiento, ante las mociones de la oposición respecto a la situación de la urbanización. En un pleno extraordinario relativamente reciente, se produjo un duro enfrentamiento de posturas, entre la denuncia de UCD acerca la ilegalidad de la urbanización - "colaborar con la ilegalidad nos convierte en cómplices de la misma" - y la obstinación del alcalde en no intervenir en la marcha de las obras "por

falta de autoridad moral" para hacerlo.

Mientras, la cuestión Crestaig es objeto de un expediente en la Comisión Provincial de Urbanismo, en fase de diligencias previas, por si se encontraran motivos de intervención, en la forma cómo se desarrolló en la urbanización de Ca's Binissalemer. Cabe se-

ñalar en este contexto, que en algunas ocasiones, grupos de propietarios de la urbanización han considerado la posibilidad de ejercer acciones legales contra el Ayuntamiento, por no haber impedido la realización de obras en las parcelas.

Y mal de muchos...

Y en todo esto, Crestaig ha sido utilizado políticamente por los grupos presentes en el Ayuntamiento: por parte de UCD como ejemplo flagrante de mal gobierno municipal, y por la mayoría Independiente, acusando a UCD de querer realizar una política de obstrucción, con Crestaig como excusa.

Efectivamente, vale la afirmación aquella de que hay muchos casos como el de Crestaig, pero ¿realmente es aceptable querer seguir fuera de la ley porque hay más casos?, ¿No se estará aplicando aquí el refrán aquel del "mal de muchos..."?.

Joan Martorell

**Forn i
pastisseria**

MORANTA

(Forn Ca'n Verdera)

ESPECIALITAT
AMB TARTES

Fredins, 75 - Tel. 54 05 47
SA POBLA (Mallorca)

**clases de
IDIOMAS
FRANCES E INGLES**

TODO NIVEL ESCOLAR

MATRICULAS:

carrer mercat, 45A. Sa Pobla

**EVOLUCIO
ECONOMICA,
UN AÑO MAS****EL SABADO, 29****ASAMBLEA EN LA CAP**

A punto de cerrar esta edición, nos llega la noticia que para el sábado 29 de Noviembre, a las nueve de la noche, está prevista la celebración de una Asamblea General en la Cooperativa Agrícola Poblense.

Segun parece, la expectación ante esta Asamblea es notoria ya que se trata del primer

contacto de la Junta Rectora de la CAP con sus socios después del importante acontecimiento de la distinción otorgada a la entidad, que la configura como líder de exportación, en toda España.

Al mismo tiempo, en el curso de esta Asamblea General Extraordinaria se comunicará que la CAP entra a partir

de ahora en el Regimen Especial de Productores Agrarios inclusión que supone unas enormes ventajas de todo tipo. Se espera que, junto a las máximas autoridades agrícolas de la isla, se desplace especialmente a Sa Pobra Juan De Dios Osuna, e incluso es posible la asistencia del Director General de Producción Agraria.

El pasado 14 de Noviembre, en el Hotel Palas Atenea, tuvo lugar la presentación de la "Evolució Económica de Balears 1979". El acto estuvo presidido por Don Jeronimo Albertí, President del Consell, Don José Zaforteza, President de "Sa Nostra", Andreu Rovira, President del Banco Industrial de Cataluña, y Miquel Alenyar, Director del citado Banco en Palma.

Al acto, de gran importancia dentro del concierto económico balear, asistieron también un buen grupo de "poblers", que, acompañados por el Director de la Banca Catalana de Sa Pobra, Don Ignacio Valls, quisieron estar presentes en el mismo.

Sería deseable que, para posteriores ediciones, fuesen aun muchos más los amigos de Sa Pobra que se sumasen a este importante evento económico.

Por fin las grandes firmas tienen un marco adecuado***Elegancia - Distinción - Buen gusto***

Miquel Segura

Il·lustracions de Biel Mestre Oliver

EL COSÍ DE L'HAVANA

Fugir del poble molt jove, quasi un nin. El seu pare, l'amon Pere, després d'haver engendrat una nissaga de vuit mascles i quatre famelles và romandre vidu quan encara guadrà d'una forta vitalitat a tall d'entre-cuix, la mateixa que havia esta motiu del mal nom pel qual era conegut a mitga Mallorca: En Pere Calent. Per això, i perque, malgrat tot, el ordre i les bones formes ocupaven un lloc important dins la seva escala de valors, l'amon Pere es và tornar a casar. Bet, nomia la segona dona. Conten les cròniques casolanes que era una dona molt dominant. Alta, magre, una mica lletga, tan pronte arribar a la llar de l'amon Pere es và constituir en madona de tot. Ja me direu, donç, dins quin ambient varen acabar de creixer la dotzena de fruits del anterior matrimoni. Perque, cal dir, que na Bet fou prou desperta com per afegir brou a l'olla, tot comptant, es ben ver, amb l'inestimable col·laboració de la fortor del seu marit, la qual, a mesura que passaven els anys, no solsament no minvava ni poc ni gens, sinó que semblava reprendre, de tal manera que, ja ben empés l'home vivia un gairebé etern estiu de Sant Martí.

Madò Bet i l'amon Pere, tengueren, idò, tres descendents més. Totes femelles, per acabar de compondre la cosa. Les tres nines darreres, ben natural, restaren ben aviat reconegudes com a "reines de la casa". Tot ho feien bé, semblava que no hi havia negú més que les tres bajeletes, sobretot, per la mare que les duia com si fossin un vermall d'ou.

Dins aquest panorama, l'única solució per la majoria dels fills, fou, no cal dir-ho, la fuita. Les femelles, itotes! es feren monges.

Anaren a servir a Deu nostre senyor, es tanquaren dins les quatre parets d'un convent abans de sofrir aquella repunyatera de madrastra que no les deixava viure i les matava a picades de cap a cap d'any. Dels vuit mascles, ni hagué un, en Tià que també abraçar el jou amorós de la vida religiosa. Es va fer frare de bavarall. Dels set restants, el que fugir més aprop es và establir a Santanyí. Tres arribaren fins a Cuba, un d'ells en Tofol, el nostre personatge, el "cosí de l'Havana".

Record com si fos ara la contarella que feia el meu padrí, de la tornada, després d'anys i anys fora del poble, d'en Tofol de l'Havana.

"Va tornar al poble, un estiu. Negú no el va conèixer. Era molt alt i anava ben mudat. Duia una negror a la pell que l'hi donava un aire exòtic. Portava un serró sempre penjat d'alt cuixa que produïa un tintineig, com de dobles de vint que encisava tots els cuics de totes les orelles del homes i dones de la vila. Segons comptaven d'ell, tornava molt, però que molt ric. Després d'un començament gairebé dificultosos, s'havia aficat dins el mon del contraban i la cosa l'hi havia marxat de lo milloret. Tan

bé que, encara jove, havia pogut tornar al poble ben carregat de doblers, i també d'orgull d'aquell més enriat. No parlava quasi amb negú, ni es treia mai un enorme capell que l'hi mig tapava els ulls, de manera que era molt difícil esbrinar la seva mirada. Và comprar una casa gran, que havia estat abans una clínica. Un casal que s'alçava imponent, a la part més forana de la vila. Com que es deixava veure molt poc i no es feia amb negú, ben aviat vàestar enrevoltat d'una aurea de misteri. I ben aviat, també, els rumors i xerrameques dels veïns varen venir a substituir els aspectes poc coneguts de la vida d'aquell home enigmàtic."

Però, el que era ben cert era "lo" de la negra.

Perque, el cosí de l'Havana no va tornar totsol. Và dur amb ell una negra, millor dit, una mulata cubana, d'aquelles que diuen que pasetjaven les anques millors de tot l'antic imperi. Negú sabia si era la seua dona, pero es ben cert que vivia amb ell, allà, al gran casal de les foranes. Qui la và poder veure, comptava i no acabava mai. El meu padrí fou un d'ells:

"Quina dona, Deu meu. L'hi deïan Na "Xo-

colate". Era tan alta com una torre, i el seu còs semblava la carretera de Lluch de tantes voltes com feia. Anava amb uns vestits llargs, amb molt de volants i moltes de randes. Tenia una cintura com un gerricó i un cul com es rotlo d'una senalla fametera. Pel poble deïen que en Tofol l'havia duita perque sabia ben cert que mai una dona de per aquí l'hi podria fer el servici que ella l'hi feia. Deïen que l'hi havien sentit dir, que qui ha conegut una dona d'aquestes no en voldrà tastar mai d'altre casta. Això deïen."

El cosí de l'Havana và morir l'any aquell del grip tan ferest, que deixà la vila mig buida. Encara era ben jove. No va feixar fills coneguts. Na Xocolate và romandre a la casa gran, l'antiga clínica, però no es sap com, ben aviat va patir de manca de doblers. Fou llavors quan es và començar a escampar pel poble que la mulata rebia la visita d'homes, cada vespre. Deïen que fins i tot n'arribava qualquun de Ciutat, atret pels legendàris "servicis especials" que sabia oferir als mascles mallorquins. Això deïen.

El que es ben cert es que na "Xocolate" và romandre al vell casal de les foranes fins la seva mort. I que ho deixa tot - poc o molt - al convent de les monges franciscanes, puix que elles, foren les que, quan vella, més li ajudaren en tot i per tot. Quan els cavallers del poble i els senyorots externs deixaren de visitarla, els vespres d'hivern, foren les esposes de Jesucrist les que li anaven a fer-hi companyia i les que l'ajudaren a bé morir, no se sap si, empenedida ò no d'haver escampat aires de tròpic dins la vida seca i un poc esmusa de tants de senyorots d'aquell temps

EL AYUNTAMIENTO
INFORMA

AVISOS

A partir del lunes día 24, los asegurados de S.S. de los Doctores: Clemente Gomez y Pedro Garau, tendrán la consulta con el Dr. Miguel Soto García Marco, en la C/Mayor, Nr. 37.

Los asegurados de Doctores, José Serra, Manzanera y Juan L. de Vicente, tendrán la consulta con el Dr. Pedro Garau en C/ Crestaix, 40 de 10 a 12 horas.

Sa Pobra a 20 Novembre de 1980.

ALISTAMIENTO REEMPLA
ZO 1981

INSCRIPCIONES: Del 10 de Octubre - 15 de Noviembre 1980

Mozos que comprenden: Nacidos del 1 Septiembre al 31 Diciembre 1961

Ed. 1 Enero al 31 Octubre de 1962.

Documentos que deben presentar: D.N.I. los nacidos en "Sa Pobra", D.N.I. y libro de familia, los nacidos fuera de esta localidad.

Sa Pobra 24 de Septiembre 1980

El Ayuntamiento ha de contratar mediante concierto directo la ejecución de las obras de Ampliación de la Red de Agua Potable de la Villa según proyecto técnico y condiciones que pueden consultar en Secretaría Municipal. Tipo de contrata 6.215.255 pts. Pueden presentarse por los contratistas interesados, ofertas a la baja hasta el día 4 de Diciembre del año en curso a las 3 horas, momento en que se precederá a la apertura de los sobres.

Sa Pobra a 19 de Noviembre 1980

El Consell Insular de Mallorca ha aprobado un plan de reparación de Molinos de Viento consistente en subvencionar el 50 por ciento del presupuesto de arreglo de los mismos.

Las peticiones deberán presentarse en dicho Consell Insular con arreglo a una documentación cuyos modelos se facilitarán en oficinas municipales.

El plazo de presentación de solicitudes finaliza el 29 de Noviembre en curso.

Sa Pobra 3 de Noviembre 1980

VOLDRIA SER
MOIX D'ANGORA

Jaume Santandreu

Aquests dies passats el fet ha estat notícia als diaris d'aquest País nostre:

- "A Mallorca - segons les declaracions d'un perruquer de cans - els animals reben el millor tractament a nivell de tot l'Estat espanyol".

- Unes caritatives dames de bon cor (no sabem si tenen bones les altres coses) han organitzat, amb un èxit total, un "baratillo" per construir un refugi per animals. A Ciutat la Societat Protectora d'animals ja en té un i L'Exm. Ajuntament, un altre.

Per altra banda, tots sabem que si trobam pel carrer un animaló abandonat i trist no hem de fer res més que avisar, basta fins i tot per telèfon, i ben aviat veurem com els serveis públics vindran a recollir-lo, i a emportar-se'l a bon lloc. Ara si l'aperduat i trist és un home no sabem a on cridar ni hi haurà serveis públics per recollir-lo, i si ho arriben a fer, a força d'escàndol i protestes, segur que no el portaran a massa bon lloc, a no ser que digueu bon lloc al calabós, la presó a el manicomi.

Però tampoc hi ha perquè tirem la pedra i amaguem la mà quan tots ben bé sabem que si, qualsevol dia d'hivern, trobàssim damunt el portal de ca nostra un moixet o un quissonet tremolós i afemagat la nostra reacció seria, sens dubte, de llàstima i acollida: - "Ai, pobret, està enredat. Ai animaló meu, donau-li qualche cosa. Alerta que el nin no el vegi, que plorarà. . . " Ara si el que jeu damunt el nostre portal és un homonot d'aquests, un forasterot, un gitanot d'aquests que venen per les patates, posem per cas, tots sabem quina seria la nostra humana, cristiana i hospitalària reacció. . .

Davant aquests fets, aquestes esgarrioses però normalíssimes realitats i reaccions, no he pogut manco que pensar:

- Et valdria molt més, marginat, caminar damunt quatre potes i remanar la coa.

No tens escapatòria, marginat. Si el manco fossis d'una rara espècie apunt d'extingir-se, com els nostres animals autòctons, els cans de bestia, els muls somerins o els bous de l'Ofre. . . però per paga, fill meu, ets de la raça més vulgar i corrent entre el bestia de càrrega. Tan vulgar i corrent que, ben rentat i pentinat, panxa plena i corbata menlleada, podries ser regidor de qualsevol ajuntament del nostre País. I ben molta planta que hi faries.

Posat a ser desgraciat no ets ni negre. Est la pitjor cosa que es pot ser en aquest món nostre: Ets un home normal, però espanyat. I per afegitó espanyat de la manera més vulgar i corrent. Si el manco la teva trencadura fos espectacular, fins i tot esperpènticament artística, com la del pàries de la India, faries una altra llàstima. ¿Però quina llàstima pots fer amb tots els membres condrets, sense un ull buit, sense una cama tallada, amb tots els ossos al seu propi lloc, desgraciat?

I de raça en perill d'extinció, tu res de res. Amb tot aquest rebumbori de la crisi i de l'atur, la teva nissaga de marginat s'estén per tot arreu, com la mala pesta. Fins i tot ja es comencen a veure exemplars de la teva espècie, "made in Majorica", pels pobles més grans de la Part Forana.

I per afegitó, per allò de que ets catòlic, apostòlic i romà, no et queda cap altra oportunitat en aquest món. I allà dalt si és que hi vas, cosa que dubta per pecador que ets, com que dius flastomies i grosseries, tens mals pensaments i et fas palles pecadorot, allà dalt si és que hi arribis a anar, les coses no canvien massa, perquè, segons sembla, tothom va de capoll cantant sant, sant darrera l'Anyell.

Si fossis animista, posem per cas, creuries en la reencarnació de les ànimes i podries esperar una segona oportunitat i arribar a ser cavall mallorquí, cà llabrer, canari de convent. . .

Jo ja ho tenc ben pensat, quan em reencarni, vull ser moix d'angora a un convent de clausura.

PATROCINAT PER "SA NOSTRA"

LA FERTILITAT DE LES TERRES DE LA COMARCA DE SA POBLA

Encara que la notícia sigui un poc vella, creim que val la pena comentar-la a aquestes planes. Es tracta de la presentació d'un estudi sobre la fertilitat de les terres de la comarca de Sa Pobla i Muro. Aquest estudi patrocinat per "Sa Nostra" fou presentat per el senyor Luis Montañés García, que és el "Jefe del Departamento de Suelos de la Estación Experimental, "Aula Dei" de "Zaragoza... La referència de l'acte, a aquestes altures, seria ja reiterativa. El que si hem volgut fer es presentar, a mode de resum, un extracte de l'estudi en qüestió.

Trabajo realizado por encargo de la Delegación del Ministerio de Agricultura de Baleares y subvencionado por la Caja de Ahorros de las Baleares "SA NOSTRA"

Trabajo realizado por el departamento de suelos y nutrición vegetal, de la Estación Experimental AULA DEI de Zaragoza. Objetivos:

Conocer la fertilidad actual de los suelos dedicados al cultivo de la patata.

Conocer el nivel de aprovechamiento por partes de la planta de los nutrientes presentes en el suelo o aportados con los fertilizantes.

Conocer el estado nutricional del cultivo.

Estudiar los posibles antagonismos e interrelaciones entre los nutrientes (abonos).

Identificar posibles situa-

ciones de deficiencia, toxicidad o desequilibrio nutricionales.

Intentar relacionar las características del suelo con el estado nutritivo del cultivo.

Establecer los óptimos nutricionales provisionales de la patata en la zona en relación con la producción.

Como resultados provisionales se llegan a conclusiones incluso pintorescas, como son:

Que el estado de fertilidad de estos suelos analizados es enormemente positivo, con cantidades de nutrientes incluso superiores a los niveles normales. Ocasionalmente por una aportación excesiva de fertilizantes.

Llegando al caso curioso que si en las 4.000 has. de cultivo de patata en la zona se gastan unos 150.000.000

pts., se estima que podría rebajarse esta cantidad en un 20 o/o, es decir que podrían ahorrarse anualmente 30.000.000 pts. sólo en fertilizante.

Pero estas conclusiones se dan solamente a título de orientación reservándose para más adelante el darlas como seguras.

Debiendo destacar también que el sistema y modo de cultivo de la patata en la zona Sa Pobla- Muro, es de los más intensivos del mundo y que no se hallan parangones en ninguna de las bibliografías de los más altos niveles científicos.

Todo ello induce a pensar que se trata de una feliz iniciativa que han tenido la Delegación del Ministerio de Agricultura de Baleares y la Caja de Ahorros, "Sa Nostra" que han iniciado un estudio realmente profundo de un cultivo tan interesante como imprescindible no solamente por su arraigo, sino también, por la cantidad de agricultores que dependen de él. Y sino, vease el ejemplo de la Cooperativa Agrícola Poblense, y otros organismos que mueven tan importantes actos de la economía.

UNIO DE PAGESOS

UN SOPAR AMB MOLT MENJAR I POCS DISCURSSOS

Com molts dels nostres lectors recordaran, el dissabte vuit de Novembre, a "Son Sant Martí" va tenir lloc un sopar organitzat per la "Unió de Pagesos, secretariat de Sa Pobla. La cosa fou de lo més lluida. No tan sols pel nombre dels assistents - molts més de mil - sinó perquè hi vengueren importants autoritats. Hi havia el President Albertí, el Governador Civil, el Batle de Ciutat, el Conseller Capó, el Conseller Llinás, el President de la CAP, i molts més.

Discursos ni hagué pocs. Un i curtet del secretari Local de Unió de Pagesos, Antoni Crespí, que va felicitar a tothom per la seva assistència i va expressar la voluntat integradora del sindicat per ell representat.

Nota simpàtica fou l'actuació del nou grup "Escola de Ball de Sa Pobla", a on hi participa activament el nostre col·laborador en Toniet Crespí. La seva actuació va agradar molt.

Resumint, un acte ben simpàtic i molt significatiu.

PERLETES

Que vos ne recordeu de n'Alfredo Mayo?. Aquell "galan" dels anys 40, més envant convertit amb "maduro" de classe, que và protagonitzar la més eròtica escena d'aquell "Último Cuplé" mossegant una determinada part de l'anatomia superior de na Sara. Idò aquest ha arreglat el problema del "paro". Si, com ho lletgiu. Al programa "GENTE" de televisió, després de confesar-se cursillista i omplir l'ambient d'entusiasme fanàtic, va comptar que un amic seu, sense feina, va rebutjar la seva ajuda amb aquestes paraules: "No te preocupes, hombre, esto lo arreglará el de arriba". I afegia, en Mayo: "Efectivamente, lo arregló".

Jo ho sabeu, idò, milió i busques de aturats: a curtillos teniu les feines, i als dos díes: "ARREGLA-DO".

Això eren un advocat autonomista i un "rojillo" eurocomunista que discutien damunt paritat o proporcionalitat. El comunista alabava per no acabar mai el sistema proporcional diguent poc més poc manco que la paritat era cosa de folls. Amb això pasà una famella d'aquelles de pinyol vermell i l'autonomista demanà al seu company:

A n'aquesta que la voldries proporcional o paritariamente, Titet?

Ignoram la resposta del "rojillo". Ho juram.

Que la democràcia dins Sa Pobra, s'està conquerit passa a passa no ho pot dubtar negú: abans qualsevol fet bastava per una barratjada d'el Batle a porta tancada i avui un regidor dels seus l'insulta davant tothom i no passa res de res. A poc a poc, però caminam.

L'ART I SA POBLA

Davant el títol d'aquest article, caldrà preguntar-se: quina rel·lació hi pot haver entre l'art i Sa Pobra?. Pasem a la resposta.

Sa Pobra és un poble que sovint ignora als artistes o a les obres d'art que té. I qualqu es preguntarà: però, a Sa Pobra hi ha artistes?

Segons jo, crec que sí, però desgraciadament aquestes persones que es dediquen, malgrat només sigui a estones, al art, son molt poc conegudes i considerades pels poblers. Tothom coneix a Madò Buades. Una dona que, amb la seva veu i les seves cançons ha sabut conservar, amb tot el seu amor una tradició musical que clarament es va oblidant entre nosaltres. Es pot dir que Madò Buades es un personatge prou important, dins la música popular mallorquina, però sembla que la gent d'aquest poble no s'adona d'aquest fet o potser no hi fa cas. I dic això, perquè crec que, tinguent a Madò Buades entre nosaltres i tinguent també tan aprop un temps en el qual les tradicions musicals es perdren. I per aquest fet hauriem de tenir més present i hauriem d'admirar més a les persones que han sabut conservar una tradició musical.

En quant a literatura, cal dir que, a Sa Pobra, malgrat una majoria de gent no ho sàpiga, hi ha escriptors. Encara que son pocs, ni ha, i es pot dir que d'una qualitat indubtable.

Per cert, fa alguns dies vaig fulletjar un llibre que tractava sobre el teatre nacional i dins del qual hi havia una part dedicada al teatre català, citant, com un dels noms més importants el de n'Alexandre Ballester. Això ho dic perquè veim que aquest escriptor es un personatge prou important dins les lletres catalanes, cosa que crec que molts de poblers no sabien. I potser en tenim qualquun més d'escriptor, però desgraciadament no son gaire coneguts.

També podriem parlar d'un altre artista pobler. Es un actor prou famós del cinema, en Simón Andreu. Un home que ha sabut destacar-se dins del difícil mon

del cinema.

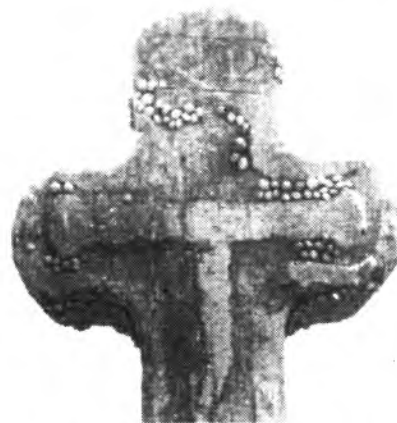
Bé, i així podriem seguir escriguent sobre els artistes que, malgrat molta gent no ho sàpiga, existeixen a Sa Pobra.

Sé que fins ara nomes he anomenat a alguns dels més coneguts, però vull que quedi clar que n'hi ha d'altres, potser dins l'anonimat.

Manqua parlar encara sobre els possibles artistes de la pintura, l'escultura, la fotografia, etc. Davant això vull dir que el que passa es

que no els hi feim cas abastament. Hi ha alguna entitat cultural que es dedica a promoure una mica l'art però crec que s'hauria de fer més i més sovint. També caldria demanar a l'Ajuntament que es moguéss més amb l'aspecte cultural. Als habitants de aquest poble ens convendria prendre consciència de interès i participació en els actes culturals que es fan i que comencem a saber que aquí també hi ha gent amb inquietuts artístiques.

José Gomez (Siset)

SA CREU D'EN MARTI SEGUI

PERLETE EN FOTO

Es tracta d'una creu quasi històrica per tots els poblers. S'aixeca a on, segons velles contarelles hi và morir assassinat un bell jove, embolicat amb assumptes passionals.

"Martí Seguí, qui t'ha mort?
aixecat que el Rei te crida
ai si tenguessis la vida
tan segura com la mort!"

Així gemega la vella glosa dels nostres avantpassats. Però avui, la creu, resta tal com es pot veure en les hermoses fotografies d'en Llompart. Els caragols, aquests caragols que diu en Jaume Nicolau que desapareixen de la nostra illa, sembla que la vulguen rovegar. En qualsevol cas, es ben segur segur que a unes pedres tan velles com estranyables aquests animalons no els hi estan fent gens de bé. Comissió de Cultura, Conselleria de Cultura, Patrimoni Artístic, qualcu hauria de fer alguna cosa. I prest.

Abans que en Martí Seguí, des de l'oblid ens tenguí que gemegar una nova i trista cançó que parli del poc que els poblers feim avui de lo nostre.

PABLO AMER VOLVIO A SU REDIL

Fotos: Cervera J.P

Tras su traspaso al Atl. de Madrid y su deambular por el Atl. Madrileño, el Toledo y los cuarteles, cumpliendo su servicio militar, Pablo Amer ha vuelto a su redil. A su club de origen, el Poblense, que todavía confía en sacar provecho de las indiscutibles cualidades como jugador.

Frente al Porreres, durante unos pocos minutos, y frente al Andorra durante medio tiempo se le presentaron a Pablo las oportunida-

des de engranarse con el equipo. Unas intervenciones no demasiado felices, porque, como me confesaría el propio Pablo Amer, "esperaba algo más de mi mismo..."

Bueno es por su parte que el propio jugador reconocía que no ha estado a la altura de sus posibilidades y mejor todavía si de veras se esfuerza para mejorar cuanto antes.

Bien regresado seas, Pablo. Y ánimos!.

FORA DE JOC

Muy concurrida -demasiado- se ha visto la enfermería del Poblense a lo largo de estas dos últimas semanas. A consecuencia del partido frente al Felanitx fueron **Damián Amer** y **Pascual** los primeros visitantes. Frente al Porreres resultaron lesionados **Mateu** y **Morey** y en el transcurso del partido de Copa Poblense-Andorra, fue **Rosselló** el que tuvo que abandonar el terreno de juego, casi recién repuesto de una lesión que le tuvo apartado del once titular durante dos semanas.

¿Porqué serán dados a dejarse "acariciar" nuestros jugadores? Y eso que el Poblense viene precedido de la fama de ser un equipo duro... Es, ni más, ni menos, que los tiempos han cambiado, hasta en el fútbol. O que unos tienen la fama y otros cardan la lana, como casi siempre ha ocurrido.

Y seguimos con lesiones, ya que hasta el futbito y el fútbol de empresas se han cobrado sus primeras "víctimas" de la escayola. **Gimenez**, del Bar Deportivo y **Porque**, del Mare Nostrum, pasean envueltos en blanco yeso una pierana y un brazo, respectivamente.

Y Guillermo Caldés, del Juvenil Poblense. También camina apoyado en muleta a causa de una lesión balompédica.

Y no acaba aquí la cosa. ¿Recuerdan que en nuestra anterior edición comentábamos el posible abandono de **Fernando Gudiol** del Sa Pobra Basquet Club?; Bueno, pues, **Gudiol** se incorporó a la disciplina del club, pero con la mala suerte de lesionarse seriamente en el primer partido en que intervino. Y de la cancha, al hospital, donde ha permanecido, o permanece todavía, pata arriba, curando fisura ósea.

Pero no sólo de deporte se lesiona el hombre y prueba más clarividente nos la puede dar nuestro estimado **Emilio Collado** que juega al tenis y al futbito con más dureza que el Alcoyano sin que tuviera que lamentar rasguño físico alguno. Sin embargo -reveses de la vida- resbaló sobre la misma PLaza Mayorm persiguiendo a su hijita y al día siguiente amaneció con el brazo izquierdo envuelto en escayola. Para que luego digan que si estamos o no en edad de practicar deporte, **Emilio**.

A todos, que se repongan cuanto antes.

Frente al Andorra, otra oportunidad para el discutido y polémico **Balilla** que tampoco fue demasiada bien aprovechada por el "fichaje" estrella de esta temporada. Habrá que darle otro voto de confianza o dejarlo en el más lejano olvido.

El que no desaproveche su oportunidad y se gane los aplausos del público fue el juvenil **Cantallops** que hizo su debut en Tercera División frente al Porreres; Si el chaval no se desespera y sigue su buen camino con paciencia, modestia y voluntad, pronto llegará a su hora definitiva. Ya lo verán.

TRIBULETE

CONSTRUCCIONES

OFICINAS:
Francisco Cladera, 15 - Tel. 54 05 02

PARTICULAR:
Mayor, 123 - Tel. 54 03 24

LA PUEBLA (Mallorca)

EL DEBUT DE BENNASSAR

EN PRIMERA DIVISION

UN TRIUNFO PARA TODA LA AFICION

Fotos: CERVERA

militante en Segunda División.

Calentar Banquillo

Con el equipo de "La Condomina" le tocó a Bennassar calentar banquillo; ese banquillo tan duro e impaciente principalmente para los porteros. Pero supo esperar la tan ansiada oportunidad y esta le llegó, como prueba de fuego, el domingo día 16, nada menos que frente a los siempre peligrosos delanteros del Sporting de Gijón. Para el buenazo de Tomeu se había realizado el mayor de sus sueños deportivos bajo los palos del histórico "El Molinón". Debutar en Primera División a sus todavía jóvenes veinte y tres años y tener una actuación que mereció los elogios de la crítica deportiva esportinguista fue para Bennassar el justo premio a sus indiscutibles cualidades como portero y a sus

no menos destacables - me consta - cualidades humanas. Y para los clubs que le forjaron en sus filas, como el Altura y el Poblense, su triunfo representó una gran satisfacción, compartida por toda la afición de su entrañable Lloseta y la de su inolvidable Poblense.

El triunfo de Bennassar

Por otra parte el triunfo de Bennassar, "acontecimiento muy importante para el fútbol balear", como lo calificaba José A. Rodríguez Hidalgo en "Diario de Mallorca", es un ejemplo más de la valiosa y productiva cantera poblense, como lo fueran antaño los Guillerme Bennassar, Pedro Gost, Franch, Cantallops, Mascaró, Cladera, Seguí y un largo etcétera sin orden cronológico.

Enhorabuena y suerte, Tomeu.

Joan Payera Llull

¿Se acuerdan de Bennassar?, - quien no lo va a recordar. Aquel joven, espigado y casi tímido "llosetí" que desde su equipo-cuna el Altura vino, con sus tierenos diez y seis años a defender la portería del Juvenil Poblense y de la Selección Balear para pasar pronto a ser titular en el primer equipo militante en Tercera División Nacional, cuando estaba todavía en edad juvenil. Hermano del que durante muchos años fueron ariete titular en las difíciles y gloriosas campañas del Poblense, pronto fue Tomeu Bennassar ojeado como un gran portero en ciernes y las proposiciones para su traspaso a algún club de los grandes no se hicieron esperar, siendo el Zaragoza el

que finalmente se hizo con sus servicios para someterlo a la disciplina de su filial el Aragón.

Fue Bennassar titular indiscutible en el conjunto tercer divisionario de la capital maña y del club zaragocista pasó al Cartagena, conjunto militante también en tercera, pero con fundadas aspiraciones de ascenso ya en la temporada 78 - 79. Durante toda la temporada la custodia de la meta del conjunto cartagenero estuvo indiscutiblemente a cargo de Bennassar que, por cuestiones económicas se hizo con la baja al finalizar la temporada y tras plantearse si volver a no a su roqueta y fichar con algún club mallorquín, aprovechó la proposición del Murcia,

Formación del Mare Nostrum, que junto con Bar Casa Miss, encabeza la clasificación.

MARE NOSTRUM Y BAR CASA MISS SE DESTACAN EN LA CABEZA DE LA TABLA

J. P. LL.

Tras la cuarta jornada, dos son únicamente los equipos que no han cedido un solo punto de todos los disputados: El Mare Nostrum y el Casa Miss, que comparten la clasificación por méritos propios y que siguen dando muestras de equipos fuertes, por lo que, si las cosas no se tuercen o no les salta la sorpresa en algún encuentro, parece serán los que de una forma decidida lucharán hasta el final por el título.

Siguen con posibilidades y a la espera de cualquier posible tropezón de los dos colideres el Bar Sa Sini y C.A.P. C. Sportiu, mientras en los lugares bajos y sin levantar cabeza se barajan los últimos lugares de la tabla Bar Deportivo, La Graciosa, Conservas Rosselló y Talleres Marimón, del cual cabe destacar su primera victoria sobre la Graciosa por estridente goleada.

En la zona cómoda de la tabla y en posiciones que al final pueden resultar dignas se están acomodando la Penya Artística, Gran Penya Poblara y Pinturas Moyá Mitjorn.

De todas formas queda todavía un buen tramo de competición a recorrer y en cualquier momento puede saltar la sorpresa que origine algún que otro cambio sustancial en las posiciones que por el momento parecen marcar la pauta de lo que resultará al final.

En nuestra página de cierre de este suplemento deportivo, ofrecemos los resultados y clasificación arrojados después de esta cuarta jornada que comentamos.

SA POBLA

Revista d'informació general

BUL·LETI DE SUSCRIPCIÓ

Anual	800 Ptas.
Semestral	420 Ptas.
Trimestral	210 Ptas.

Nom .....

Adressa .....

Localitat .....

Carta Ordre al Banc.

Molts senyors meus:

Per la present els hi prec que tenguin la bondat de
carregar al meu compte corrent, llibreta n.º.....,
els rebuts de subscripció de la revista "Sa Pobla".

Moltes gracies.

Sr. D. ....

Compte Corrent n.º .....

Llibreta n.º .....

COLOMBOFILIA

TRES PRIMEROS PREMIOS EN LA "EXPO -80 SA POBLA - INCA"

El pasado domingo tuvo lugar en Inca la "Expo-80 Poblense - Inquense" de pichones con la asistencia al acto del delegado comarcal de Deportes, Francisco Homar, presidente de la Federación Balear de Colombicultura, Sebastián Mas y los presidentes de las sociedades de Inca y Sa Pobla, así como de una representación del Ayuntamiento inquense en la persona de Antonio Pou, con asistencia de varias sociedades organizadoras.

La clasificación final, arrojó los siguientes resultados, con mayoría de premios para los representantes "poblers":

Pichones machos: 1.- Pedro Martorell (Sa Pobla) 2.- Rafael Alomar (Inca)

Pichones hembras: 1.- Pedro Martorell. 2.- Gabriel Serra (ambos de Sa Pobla)

Velocidad Machos: 1.- Manuel Flor (Inca) 2.- Antonio Martorell (Sa Pobla)

Velocidad Hembras: 1.- Pedro Martorell (Sa Pobla) 2.- Juan Quetglas (Inca).

Cabe destacar, también la excelente presencia del resto de pichones concursantes, la mayoría de los cuales alcanzaron puntuaciones por encima de los 90 puntos.

EL POBLENSE EN LA COPA DEL REY

DESPUES DEL ANDORRA, NI TODO PERDIDO, NI NADA GANADO

Sólo el empate a un gol pudo conseguir el Poblense sobre el segundivisionario Andorra en el partido de ida correspondiente a la segunda eliminatoria de Copa de S. M. el Rey. Un resultado que nada decide todavía de cara a la eliminación global y que permite persista la incógnita que hace abrigar algunas esperanzas para los más optimistas y pocas posibilidades para los pesimistas, realistas o logísticos.

Como quiera, empero, que en fútbol todas las especulaciones y pronósticos pueden resultar válidos, nosotros, en buena lógica queremos pensar que el resultado puede ser suficiente para que la eliminatoria se decante de parte mallorquina, pese a la diferencia de categoría entre uno y otro contendiente, basándose simplemente en que en el encuentro jugado el Poblense, sin realizar un gran partido y resentirse su formación de bajas tan sensibles como son las de D. Amer, Mateu, Morey y Rosselló, tampoco tuvo el Santo - ni el árbitro - de cara.

Allá, en el Principado de las Valls, las cosas pueden cambiar y más si tenemos en

Mateu, ausencia obligada frente al Andorra, tras su ansiada reaparición. Foto: CERVERA

cuenta que hasta el momento el conjunto que dirige Serra Ferrer se caracteriza por jugar mejor fuera de su propio terreno de juego.

El gol de Planas

Recordemos finalmente que aparte el gran gol de Planas que hizo abrigar ciertas esperanzas hasta el último cuarto de hora del encuentro, el Poblense dispuso de claras oportunidades para hacerse con la victoria por dos tantos de diferencia, mientras que el gol visitante fue casi imperdonable pa-

ra los responsables de la zaga local. Son defectos - la escasa capacidad resolutive de los delanteros y la benevolencia defensiva - que han de enmendarse con la máxima urgencia.

La respuesta a esta incógnita la tendremos la noche del próximo día 3 de diciembre en Andorra, donde un nutrido grupo de seguidores poblers serán testigos presenciales de lo que el Poblense es capaz ante un equipo de superior categoría.

joan

ES CORC
MUSIC - PUB

ESPECIALIDADES
EN TAPAS VARIADAS

C/. Tesorero Cladera, 44. SA POBLA

FONDA CA' N PATENA

MENJAR TIPIC MALLORQUI
CUINA CASOLANA

C/. Misterio, 3 Tel 54 03 03

SA POBLA

SES SALINES,0 - POBLENSE,1

LOS BLAUGRANAS DIERON SU TALLA DE LIDERES

Con la victoria del pasado domingo sobre el Ses Salines, el Poblense se reafirma en ese liderato en solitario que esta temporada se ve basado principalmente en los excelentes resultados conquistados fuera de su terreno de juego.

En esta ocasión, la victoria fue mínima y materializada por un gran gol de Morey, que ni siquiera pudieron igualar los locales, pese a ser el Ses Salines, uno de los conjuntos más difíciles, con tan solo dos derrotas encajadas a la hora de saltar al terreno de juego.

El encuentro, según cuentan las crónicas, fue muy bonito y disputado, con gran espectáculo futbolístico por parte de ambos conjuntos; tanto es así, que al final del encuentro los equipos recibieron los aplausos del público, reconociendo la afición salinera y sus comentaristas deportivos que el Poblense demostró ser el indiscutible candidato al título.

LA CANTERA

JUVENIL POBLENSE, 1 - CIDE B., 1

En un encuentro que viene a confirmar la recuperación de nuestro conjunto juvenil el Poblense empató en su propio terreno de juego frente al Cide B., un resultado que puede considerarse justo y que pese a representar un negativo para el Poblense, la actuación del cuadro local fue plenamente satisfactoria.

INFANTIL POBLENSE, 1 - ATL. MANACOR, 0

La derrota encajada por nuestros "peques" en su penúltimo encuentro frente al Olímpic, les desbancó del primer puesto de la tabla clasificatoria. No obstante, la victoria lograda el pasado sábado sobre el Atl. Manacor, aunque mínima, les permite conservar este privilegiado segundo lugar a muy poca distancia del primero, que pueden volver a conquistar en cualquier momento, aunque ello ya dependerá, en parte, de algún tropiezo que pueda sufrir el Olímpic.

OTROS RESULTADOS

FUTBOL EMPRESAS ZONA NORTE

MARE NOSTRUM, 9 - C. FLUXA, 0

Estruendosa victoria del Mare Nostrum sobre el colista del grupo que vino a Sa Poblá bastante mermado de efectivos, sin que nada pudiera hacer para evitar una derrota que aún hubiera podido ser más abultada.

Con esta victoria y el valioso empate conseguido por el Mare Nostrum sobre la Paternal de Muro, a domicilio de estos últimos en la penúltima jornada, el conjunto "pobler" empieza a escalar posiciones, en busca de los lugares cómodos de la tabla.

LOS PATOS, 6 - BAYER, 2

Sigue sin levantar cabeza el Bayer que en la última jornada fue severamente derrotado por Mesón Los Patos, en estos momentos, líder de la clasificación, abocándose el Bayer a una situación muy peligrosa.

BALONCESTO

CIDE A, 76 - SA POBLA, 76

Con éste, ya son tres los puntos logrados por el Sa Poblá

C., militante en la categoría senior masculino. Los dos primeros puntos fueron conseguidos a costa del líder de la competición, lo que hace suponer que con mucha voluntad y algo de fortuna, nuestros representantes pueden realizar una campaña más o menos digna.

J. LLUCMAJOR, 43 - SA POBLA, 30

Frente al Juventud Llucmajor, el conjunto Juvenil Sa Poblá no pudo sino encajar una digna derrota que refleja la diferencia existente entre uno y otro conjunto.

I CAMPEONATO DE FUTBITO SA POBLA

RESULTADOS DE LA 4 JORNADA

-Bar Casa Miss - 5	- Gran Peña Poblara - 3
- Bar Sportiu - 3	- C.A.P. Club Sportiu - 4
- Pint. Moya - Mitjorn - 6	-Blaus Granas - 1
- Conservas Rosselló - 1	- La Peña Artística - 1
-Talleres Marimón - 7	- Mare Nostrum - 2
- La Graciosa - 1	- Bar Sa Sini - 0

CLASIFICACION

	J.	G.	E.	P.	GF.	GC.	Ptos.
MARE NOSTRUM	4	4	0	0	14	2	8
Bar Casa Miss	4	4	0	0	19	10	8
Piny.Moya - Mitjorn	4	3	0	1	13	6	6
C.A.P. Club Sportiu	4	3	0	1	11	9	6
Bar Sa Sini	4	2	1	1	9	7	5
La Peña Artística	4	1	1	2	8	9	3
Gran Peña Poblara	4	1	1	2	12	15	3
Talleres Marimón	4	1	0	3	9	10	2
Blaus Granas	4	0	2	2	5	7	2
Conservas Rosselló	4	1	0	3	6	13	2
Bar Sportiu	4	1	0	3	5	14	2
La Graciosa	4	0	1	3	4	17	1

EL PORTMANY, VISITANTE DEL DOMINGO

El Portmany uno de los colistas del grupo, es el visitante del Polideportivo Municipal este próximo domingo. Un equipo que esta temporada no esta dando la talla de sus teoricas posibilidades y que por consiguiente se ve obligado a buscar en cualquier parte su tabla de salvación.

En un partido polémico, el pasado domingo los ibicencos lograron arrancar un positivo al Porreres tras haberse adelantado en el marcador por el margen de tres goles de ventaja, lo que viene a confirmar lo que decimos.

Por su parte, el Poblense -victoria al margen- debe buscar la reconciliación con buen fútbol y resultados claros que hasta ahora no se han dado en propio campo.

Las reincorporaciones en el cuadro local de Pascual y Morey recuperados de sus lesiones y las posibles reapariciones de Mateu y Rossello pueden solventarle a Serra Ferrer algunos problemas que se ha visto obligado a vencer en los últimos encuentros.

IRESO

INSTITUTO DE REFORMA DE LAS ESTRUCTURAS COMERCIALES

GESTION COMERCIAL AGRARIA

Temario:

- El Mercado Agrario Balear
- La Comercialización de los Productos Agrarios
- Gestión del Producto Agrícola
- Gestión de Venta de Productos Agrícolas
- Política de Precios
- Gestión de Almacenaje y Transporte
- Canales de Distribución
- Promoción y Publicidad de Productos Agrícolas
- Organización y Control de una Unidad de Explotación

Horario: de 18 a 22 h. los Jueves y Viernes
de 9,30 a 13,30 los Sábados

Duración: del 11 de Diciembre 1980
al 31 de Enero 1981

**INSTITUTO EUROPEO
DE FORMACION
PERMANENTE**

FUNDACION EUROPEA DRAGAN
L'EUR

Información: Paseo Marítimo. C/. Villa Dragan, 4
Tels. 40 08 11 - 40 09 50

Jaime Serra Ferrer
SEGUROS

Mare Nostrum